Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

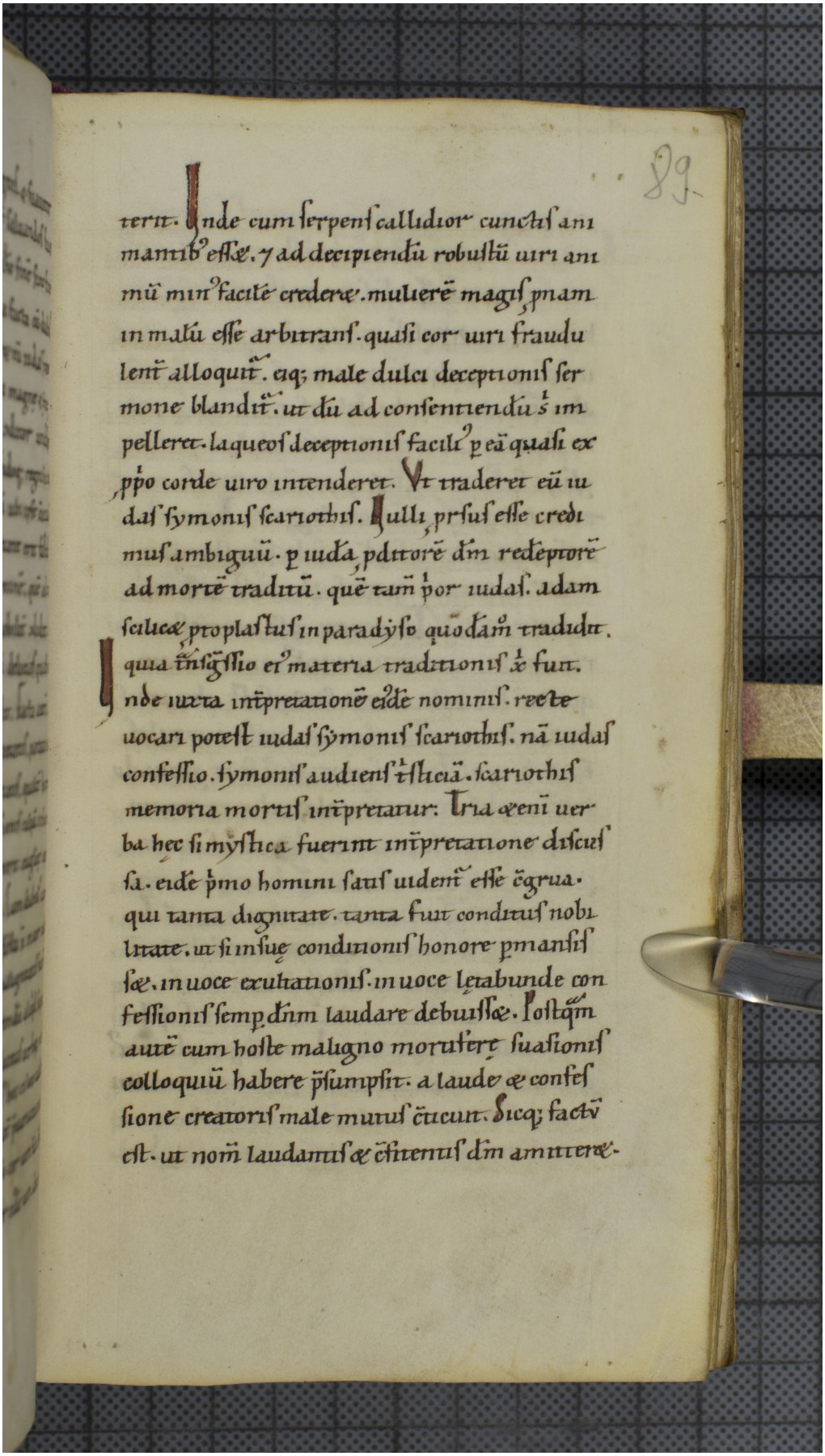

89

terit. Unde cum serpens callidior cunctis ani
mantib⁹ esse. ⁊ ad decipiendu robustu uiri ani
mu min⁹ facile credere. muliere magis p̄nam
in malu esse arbitrans. quasi cor uiri fraudu
lent alloquit. eq; male dulci deceptionis ser
mone blandit. ut du ad consentiendu s̄ im
pelleret. laqueos deceptionis facili⁹ p eā quasi ex
p̄p̄o corde uiro intenderet. Vt traderet eu iu
das symonis scariothis. Nulli prsus esse credi
mus ambiguu. p iuda pditore dm redeptore
ad morte traditu. que tam p̄⁹ iudas. adam
scilicet proplastus in paradyso quodam tradidit.
quia tnsgssio ei⁹ materia traditionis ẋ fuit.
Unde iuxta inpretatione eide nominis. recte
uocari potest iudas symonis scariothis. na iudas
confessio. symonis audiens tristicia. scariothis
memoria mortis inpretatur: Tria ceni uer
ba hec si mystica fuerint inpretatione discus
sa. eide p̄mo homini satis uident esse cgrua.
qui tanta dignitate. tanta fuit conditus nobi
litate. ut si insue conditionis honore p̄mansis
set. in uoce exultationis. in uoce letabunde con
fessionis semp dm laudare debuisset. Postqm
aute cum hoste maligno moruter suasionis
colloquiu habere psumpsit. a laude et confes
sione creatoris male mutus cticuit. Sicq; factu
est. ut nom laudantis et cfitentis dm amittere.